

Help, daar is Powned: mediatraining voor politiechefs

De regiopolitie Groningen gebruikt sinds kort een speciale mediatraining om leidinggevendend klaar te stomen voor een confrontatie met PowNed, de televisiepoet van weblog GeenStijl.

De afdeling communicatie confronteerde de chefs onlangs via een rollenspel met de provocerende interviewtechniek van de nieuwe omroep. De politie huurde een journalist in om de rol van PowNed-verslaggever te spelen. De bijzondere insteek is onderdeel van een breder pakket om leidinggevendend voor te bereiden op media-aandacht.

Volgens woordvoerder Paul Heidanus heeft de PowNed-training niets te maken met angst, maar alles met professionaliteit. 'We kennen in Nederland sinds enige tijd een wat meer provocerende manier van journalistiek en daar moeten we gewoon mee om kunnen gaan.'

De politie in Groningen ziet PowNed als een normaal nieuwsmedium, maar treft speciale voorbereidingen. 'Het gaat wel op onze voorwaarden. Bij overvaljournalistiek nemen we eerst de tijd om ons in te lezen. Daarna krijgen ze dezelfde behandeling als andere media.'

Volgens woordvoerder Heidanus is het van belang altijd de regie te houden. 'Geen handen voor de camera, zeker niet weglopen en bij je verhaal blijven. Je moet tegen kritische vragen kunnen en je niet uit de tent laten lokken.'

Presentator Rutger Castricum van PowNed reageert positief op de training. 'Ik vind het prima. Het zou in mijn ogen zelfs naïef zijn om het niet te doen.'

Wat Castricum betreft mag de politie zich soms best voorbereiden op een interview als het gesprek daardoor inhoudelijk sterker is, maar er zijn grenzen. 'Als het maar niet om afhouden en uitstellen gaat.'

Het politiekorps in Amsterdam neemt journalistieke overrompeltechniek mee in de trainingen. De collega's in Zwolle maken gebruik van provocerende vragen.

(Bron: *Algemeen Dagblad*, 26 oktober 2010)

Methode PowNews: de permanente bermbom;

Tv-reporters worden steeds brutaler. Hoe om te gaan met hun impertinente vragen?

Veel publieke figuren worstelen met de brutale GeenStijl-aanpak in de pers. Het recept? 'Niet getapt doen.' 'Slagpin eruit halen.' 'Wel antwoord geven.'

Rechtbankjournalistiek nieuwe stijl: 'Ik vind dat je na 44 jaar toch beter Nederlands moet kunnen. Beledigd al inmiddels? Wil je al een euro?' Aldus PowNews-reporter Rutger Castricum, gisteren tegen voormalig GroenLinks-voorman Mohammed Rabbae, een van de klagers in het proces tegen Geert Wilders.

De benadeelde partijen in het proces tegen de PVV-leider hadden gisteren sowieso geen beste dag. Hun betogen werden herhaaldelijk onderbroken door een geïrriteerde rechter omdat ze niet ter zake zouden zijn. En buiten de zaal volgden voor Rabbae, René Danen van Nederland Bekent Kleur en anderen opnieuw ongemakkelijke momenten toen ze de roze microfoon van Castricum onder de neus kregen.

Twee jaar nadat Castricum landelijke bekendheid verwierf met een voor minister Vogelaar (Wonen, Wijken en Integratie, PvdA) desastreus verlopen interview, lijken nog steeds niet alle publieke figuren te kunnen omgaan met 'journalisten-nieuwe-stijl' als die van Powned/GeenStijl, De Jakhalsen en het inmiddels teloorgegane CQC. Wat is een geschikte mediastrategie tegenover deze brutale jongens en meisjes?

Volgens Tofik Dibi van GroenLinks zijn twee dingen heel belangrijk: niet grappig proberen te doen en niet zwijgen. 'Op het moment dat je getapt uit de hoek denkt te komen, gaat het mis. Echt grappig wordt het namelijk bijna nooit. Het beste is om gewoon op de vragen in te gaan. Ik vind dat Femke Halsema dat heel goed doet. Daarom hebben ze moeite haar echt aan te pakken.'

Met de mond op slot weglopen, is nog dommer dan lollig doen, denkt Dibi. 'Dat zag je laatst weer

toen PowNews achter dat PVV-Kamerlid aanzat dat een kopstoot zou hebben uitgedeeld. Die deed een Vogelaar; dat blijft hem de rest van zijn tijd in Den Haag achtervolgen.’

Als iemand zou moeten weten hoe je de vragen van PowNews moet pareren, dan is het Francisco van Jole, opiniemaker (‘internetarcheoloog’, volgens weblog GeenStijl, de geestelijk vaders van omroep PowNed). Hij zegt: ‘Je bent bij Rutger Castricum als geïnterviewde altijd de zwakke partij. Hij stapt op iemand af met één doel: je te pakken.’

Zijn aanpak is volgens Van Jole telkens hetzelfde. ‘Hij verzint van tevoren een openingsvraag, waarin altijd een onjuiste beschuldiging zit. Je wordt daardoor meteen in de val gelokt, moet meteen ontkennen. Zo van: ‘Klopt het dat u vroeger uw vrouw sloeg?’

Wat voor opties zijn er dan nog om je eruit te praten? Vechten, en daarmee in de val trappen, of het negeren en vluchten? Van Jole: ‘Het hangt er vanaf wat je wilt uitdragen. Politici zijn bang om geen antwoord te geven - zoals Vogelaar deed - en dan politieke schade op te lopen. En dus gaat bijna iedereen er op in. Het lijkt alsof er maar één manier is om je hier tegen te weren, en dat is door met hem mee te werken. Maar ik vind dat je ook moet kunnen zeggen: ik geef geen antwoord op de vraag. Je wint ook mensen voor je als je jezelf kwetsbaar opstelt.’

Zwijgen lijkt journalist Jort Kelder juist geen goed idee. ‘Niet willoos naar de slachtbank, maar meteen de slagpin eruit halen.’ Hoe? ‘Rationeel blijven. Nooit weglopen. Saaie antwoorden geven. En pak hem op zijn zwakke plek: zijn ijdelheid. Het liefst wil hij kunnen laten zien dat hij ministers mag tutoyeren. Dus: sla gewoon een arm om hem heen, dan is zijn ego gestreeld en ben je van hem af.’

Kelder denkt dat de shockmethode van de Jakhalsen en PowNews een formule is die maar heel even werkt. ‘Dit soort programma’s is voortdurend bezig zichzelf te overtreffen. Maar bij de kijkers treedt gewenning op. Het is net als met Irak. Na de zoveelste aanslag schrikt niemand meer. Dit soort tv is als een permanente bermbom, waarbij je ziet dat politici intussen in goedgepantserde auto’s rijden: ze kunnen er mee omgaan.’

Kelder, die bevriend is met de premier, vindt dat Mark Rutte het in het verleden als fractievoorzitter van de VVD goed deed. ‘Hij antwoordde heel rationeel zonder mee te gaan in het geslijm. Rutte is uitstekend in het demonteren van dat soort granaten.’

En Rutger Castricum, heeft die nog tips over hoe om te gaan met Rutger Castricum? ‘Nou, ik weet niet of ik wel zin heb om mee te werken aan een artikel dat mij straks het werken bemoeilijkt’, zegt hij in een eerste reactie.

Wat nu, wil Castricum soms geen antwoord geven op een redelijke vraag? ‘Nou, vooruit dan maar. Laat ik voorop stellen dat ik er niet op uit ben mensen te kijk te zetten. In ben op zoek naar informatie, en dat doe ik op mijn manier. Negen van de tien keer gaat dat goed en ontwikkelt zich een leuk gesprek. Soms gaat het fout, zoals gisteren met René Danen. Die ontliep me en maakte zichzelf belachelijk.’

Vindt hij zelf niet hij zich soms opstelt als de pestkop op school die net te lang doorgaat met jennen, langer dan leuk is? ‘Wij werken op de grens en soms gaan we daar met een teentje overheen. Daar zit ik niet mee. Met die opmerking over Rabbat’s taalgebruik wilde ik aantonen dat hij snel beledigd was, maar hij liet zich niet uit de tent lokken. Eigenlijk deed hij het dus heel goed.’

(Bron: *NRC Handelsblad*, 19 oktober 2010)